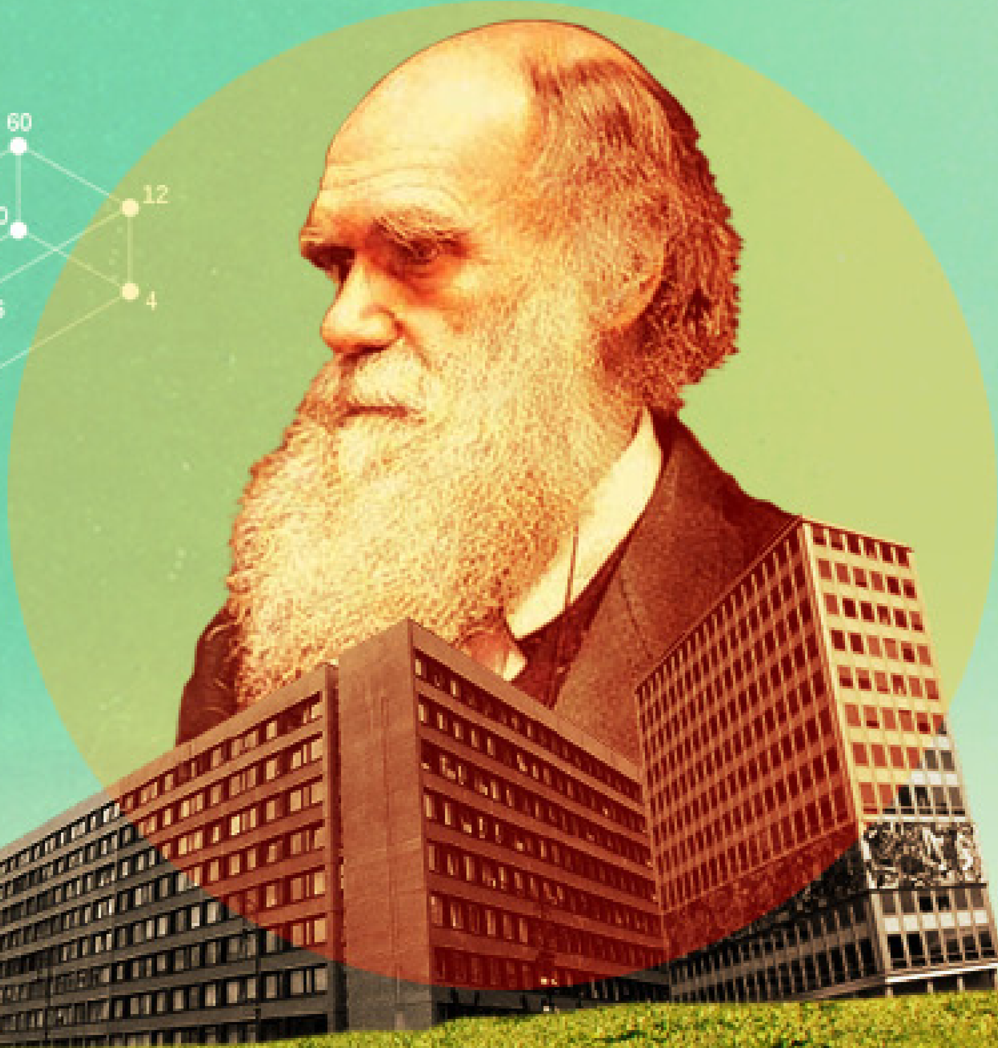
PLAN.ET
MAGAZIN

lipanj 2011 || godina XII

online izdanje #1

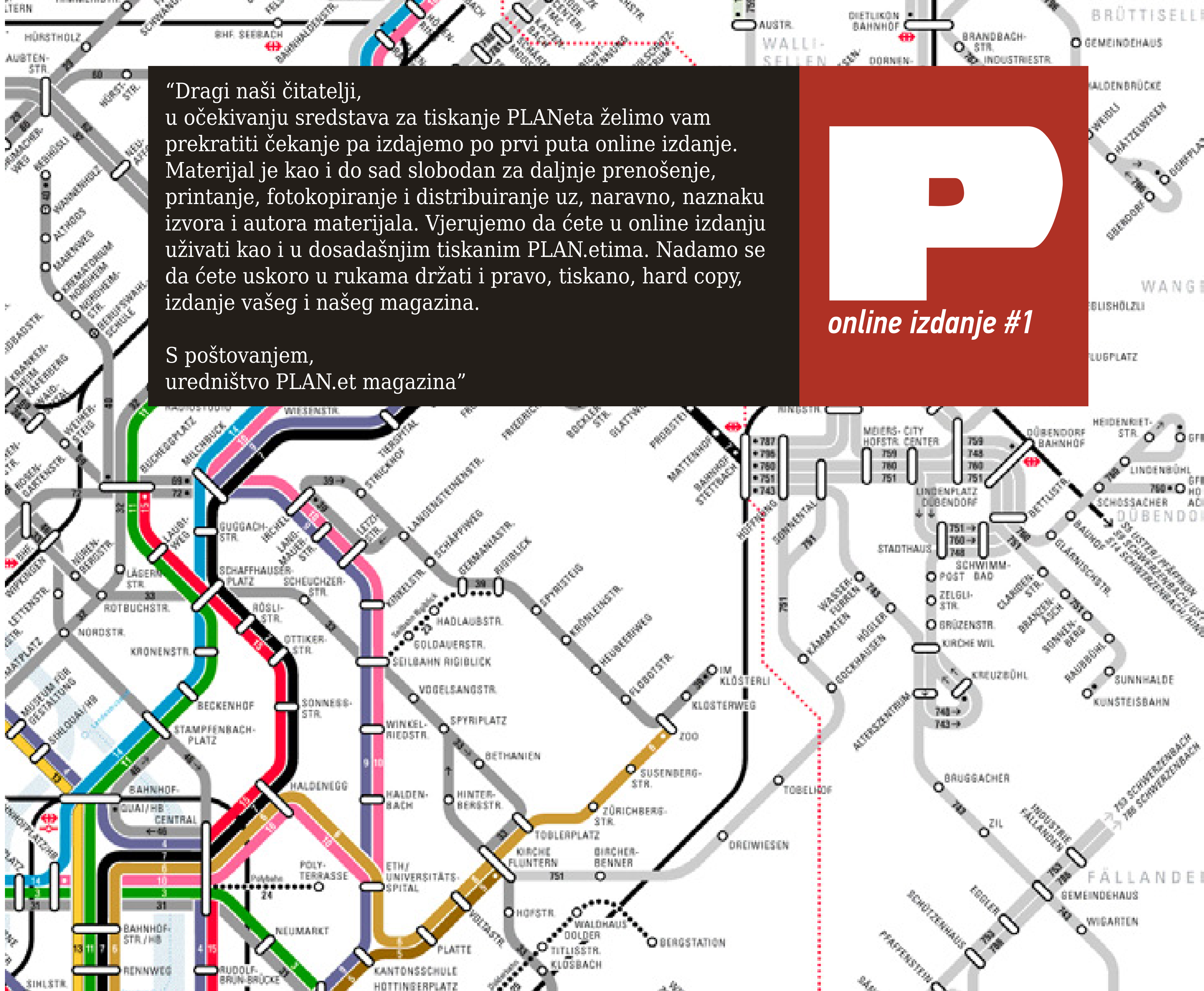
Izdavač:
Domaći - udruga za kreativni razvoj
Struga I, 47000 Karlovac
telefon/fax: ++385(0)47 416 995
E-mail: planetmagazin@planetmagazin.net
g-mail: planetmagazin@gmail.com
URL: www.domachi.hr
on-line: planetmagazin.net

Za PLAN.et magazin pišu:
Juraj Katalenac, Andrej Buzzo Preveden, Jana Jurčević, Tea Čondrić, Sara al Hamad, Domagoj Šavor, Sonja Mikulek, Luka Pavić, Armin Protulipac, Matea Lacmanović, Denis Mikšić, Vesna Vilus, Milica Denković, Eva Rotar, Ana Milovan
Fotografirali:
Matea Lacmanović, Jana Jurčević, Nikola Franjić, Kristijan Galetić, Denis Mikšić
Tehnička potpora:
Hrvatsko Udruženje Linux Korisnika - HULK Karlovac
Suradnja:
http://zamirzine.net
http://kulturpunkt.hr
http://h-alter.hr

Grafički uredio: Josip Dujmović
Tisak: ACT Printlab d.o.o., Čakovec

Izdavanje PLANet magazina omogućeno je temeljem financijske potpore Nacionalne zaklade za razvoj civilnoga društva u skladu sa Sporazumom broj 421-02/10-POZ-MED/02.

Nacionalna zaklada za razvoj civilnoga društva

"Dragi naši čitatelji,
u očekivanju sredstava za tiskanje PLANeta želimo vam prekratiti čekanje pa izdajemo po prvi puta online izdanje. Materijal je kao i do sad slobodan za daljnje prenošenje, printanje, fotokopiranje i distribuiranje uz, naravno, naznaku izvora i autora materijala. Vjerujemo da ćete u online izdanju uživati kao i u dosadašnjim tiskanim PLAN.etima. Nadamo se da ćete uskoro u rukama držati i pravo, tiskano, hard copy, izdanje vašeg i našeg magazina.

S poštovanjem,
uredništvo PLAN.et magazina"

Protuvladini prosvjedi iz ožujka 2011. godine pobudili su veliko zanimanje hrvatske i europske javnosti. Prenosimo analizu prosvjeda objavljenu na MASA.org.

Analiza proljetnih prosvjeda

PO PRVI PUT, NAKON ČUVENOG PROSVJEDA ZA „STOJEDINICU“, LJUDI SU ZAUZELI ULICE, IAKO JE “STVAR” MANJE VIŠE GOTOVA, IZ OVIH PROSVJEDA SE MOGU IZVUĆI POUKE. ČLANAK JE KRATKA ANALIZA PROSVJEDA I ORGANIZACIJSKIH STRUKTURA PRIOIZAŠLIH IZ NJEGA, TE ULOGE MREŽE ANARHOSINDIKALISTA (MASA) U SVEMU OVOME.

AKUMULACIJA NEZADOVOLJSTVA

Razlozi ovih prosvjeda su mnogobrojni. Jedan od razloga su sigurno posljedice krize kapitalizma koje radnici svakodnevno mogu osjetiti na svojoj koži. Sve veća nezaposlenost (oko 330 000 radnika u Hrvatskoj je bez posla!) urodila je povećanjem samovolje poslodavaca koji sve više plasiraju ugovore na određeno (oko 80% novih ugovora su ugovori na određeno), te se time povećava nesigurnost radnika, a poslodavac dobiva poslušne radnike koji će pristati raditi neplaćene prekovremene, subote, nedjelje, praznike itd. Isto tako, sve više radnih mjesta se zatvara, industrija samo čeka smrtnu presudu, pa da potpuno iščezne.

Kakva nam se to perspektiva nudi?

Jedan od razloga su sigurno i sve češće korupcionaške afere, počevši od nekadašnjeg premijera Ive Sanadera i njegova vjernog suradnika **Damira Polančeca,** pa nadalje. Razmjeri njihove pljačke koji su isplivali na danje svjetlo zaprepastili su mnoge, ali su isto tako i potaknuli sve veću skepsu prema vladajućoj eliti, koja poput **Poncija Pilata** pokušava oprati ruke bacivši svoje dojučeranjašnje vođe „bijesnoj rulji“.
Ulazak u Europsku uniju isto je jedna od stvari koja muči građane Hrvatske. Netransparentnost oko samog sadržaja pregovora, konsenzus svih elita, kako vladajućih tako i oporbenih, oko pitanja ulaska, te povremeni šizofreni ispadi marginalne desnice koja baštini „barjak ’91.“, izazivaju stanje zbunjenosti, nesigurnosti i straha za sutradašnjicu.
Mitovi o „medu i mlijeku“ kapitalizma i liberalne demokracije padaju jedan po jedan.
Prosvjedi predstavljaju samo nastavak vala nezadovoljstva, započetog studentskim blokadama, prosvjedima seljaka, brojnim štrajkovima i pokušajima radnika da spase poduzeća u stečaju – svoja radna mjesta.

KAPITULACIJA PREDSTAVNIŠTVA

„Parlamentarizam je tipični oblik borbe posredstvom vođa, pri čemu same mase imaju podređenu ulogu. Praksa parlamentarizma sastoji se u tome da predstavnici, pojedinci, u suštini vode borbu, zato on kod masa nužno stvara iluzije da drugi mogu voditi borbu za njih“, pisao je 1920. nizozemski marksist Anton Pannekoek. Ovaj se komentar ne tiče isključivo parlamentarne demokracije, kao pukog nadmetanja stranaka u Saboru, već se tiče općenito jednog odnosa na svim razinama društva unutar liberalne „demokracije“. Uvijek se traže predstavnici, vođe, lideri, poglavnici, komandanti, odnosno elite koje bi nas trebale nekud voditi, koje bismo trebali slijediti, koje bi trebale artikulirati naše zahtjeve. Mase trebaju slijediti, slušati i ubaciti svake četvrte godine paprić u kutijicu.
Mnogi politički analitičari tvrde kako će ovi prosvjedi propasti jer nemaju jasno vodstvo, ciljeve i jer se ljudi unedogled šeću umjesto da prosvjedi budu statični, popraćeni govorima politički bitnih faktora – vođa. Ovakve izjave od onih koji nisu svjesni trenutne političke situacije jer upravo je cilj ovih prosvjeda bio izbjeći takav scenarij. Ovi prosvjedi predstavljaju prirodni razvitak skepse i otpora spram predstavnika koji svoje korijene ima u studentskom pokretu.
Brojni su političari i samozvani vođe pokušali zasjesti na čelo ovih prosvjeda, posebice u Zagrebu, no to je izazvalo samo osipanje ljudi. Na njihove govorancije i samopromotivne ispade malotko je obraćao pozornost. U Rijeci je učinjen veliki korak naprijed: ljudi su se organizirali oko Slobodarskog bloka i tražili zabranu stranačkih simbola, te su time onemogućili samopromociju partijskih kadrova.
Često pitanje na prosvjedima bilo je: gdje su sindikati? Sindikalni birokrati su od početka prosvjeda svojim tezama o tome kako se ništa ne rješava na ulici stali na stranu Vlade. Naravno, pri tome nisu samo po stoti put zaboravili povijesno naslijeđe sindikalne, odnosno klasne borbe, već su se potvrdili činjenicu da je potrebna nova vrsta sindikalizma – revolucionarni sindikalizam, odnosno sindikalizam koji se neće oslanjati na pregovaračku (ne)moć svojih predstavnika nego na snagu svoje baze i mogućnost kolektivne direktne akcije u svrhu obrane, a onda i širenja radničkih prava.
Nelegitimnost predstavničke demokracije prestaje biti samo privatna ideja pojedinca, takvo je razmišljanje postalo javno

moguće, pa ideje direktne demokracije i direktne akcije postaju sve aktualnije.

U OBRANU DEMOKRACIJE

Prosvjedi su zastrašili vladajuće elite, posebice nakon 2. ožujka kada su u Zagrebu poprimili prepoznatljivi oblik, te se sve više ljudi krenulo pridruživati prosvjednoj povorci. Također, nakon toga datuma sve su se više počeli širiti državom. U Zagrebu su spaljene zastave HDZ-a, SDP-a i Europske unije što je politički vrlo važan trenutak koji je došao kao šamar parlamentarnoj demokraciji. Narod je jasno pokazao što misli o parlamentarnom cirkusu i tako prokazao da su svi isti. Političke elite su privremeno zakopale ratne sjekire kako bi obranile parlamentarnu demokraciju. Može se primijetiti da čim su prosvjedi uhvatili uzlaznu putanju i u Zagrebu obuhvatili 10 000 ljudi, predsjednik Josipović se uključio zahtjevajući da se odredi datum privremenih izbora. Strah od mogućnosti urušavanja parlamentarnog poretka sve je veći. Kroz ove prosvjede moglo se primijetiti i kako vladajuće elite, potpomognute sindikalistima jednostavno ignoriraju prosvjednike ili se, pak, služeći medijima i svim drugim sredstvima koja im se nalaze na raspolaganju, pokušavaju banalizirati prosvjede i prosvjednike. Umanjuju brojeve, planski eksponiraju samoprozvane lidere predstavljajući ih „vođama“, optužuju oporbu, pozivaju se na svetost ulaska u Europsku uniju ili prikazuju prosvjednike kao vulgarnu primitivnu balkansku rulju koja napada premijerku samo zato jer je ona “krhka ženica”. Sasvim je jasno da se oni žestoko bore da onemoguće da se bilo kakav socijalni zahtjev masa ili smislena kritika poretka prenese dalje. Zbog sve svode na najprimitivniju politiku „SDP-HDZ“, jer ona otupljuje i umara.

ULOGA DESNICE

Nemoguće je govoriti o ovim prosvjedima, a ne osvrnuti se i na ulogu desnice i njihovi vođa u svemu ovome. Činjenica je da je njihova uloga poprilično napuhana u medijima. Desnica je u obliku kojekakvih marginalnih stranaka i incijativa najaktivnija bila u Zagrebu gdje su se konstantno pokušavali nametnuti kao vođe prosvjeda. Njihov mali broj uspješno je skriven brojnim zastavama, što hrvatskim, što političkim, te velikim plamtećim križevima. U trenutcima kada bi prosvjedi bili slabije posjećeni, oni bi uspijevali preuzeti vodstvo. Sama njihova pojava, kao i znakovlje i retorika zasigurno su odbili veliki broj građana od prosvjeda. Važno je istaknuti kako nisu pretjerano utjecali na razvoj prosvjeda. „Karizma“ vođa nije bila razlog rasta prosvjeda, već akumulirano nezadovoljstvo unutar svakog pojedinca.
Sve većem broju ljudi jasno je kako desnica ne može donijeti nikakvu alternativu hrvatskom društvu, te kako će nas stalno vraćati u nacionalizam 90-ih od kojeg svi žele pobjeći, no pitanje alternative ostaje otvoreno.

foto by: Sime Sokota / CROPIX // preuzeto sa: jutarnji.hr

NUŽNOST RADIKALIZACIJE

Bez daljnje radikalizacije i prenošenja borbe na radna mjesta i u zajednice prosvjedi su bili osuđeni na propast. Vladajuće elite ponovile su dobri stari recept – tvrdoglavo ignoriranje i čekanje. Jednostavno su čekale da ljudi izgube elan, da se izmore od konstantnog marširanja, da više ne znaju koji je dan prosvjed (ovome je u Zagrebu doprinio i sindikat Preporod, koji je odlučio mobilizirati svoje članove u dane van “programa”), da ih zdrobe svakodnevne obveze, da ljude odbiju kojekakve

spodobe koje su isplazile iz nekih mutnih voda i slično.
Nepostojanje organizirane slobodarske ljevice također je omogućilo ovo stanje.
Bez radikalizacije prosvjeda nemoguće je očekivati porast ljudi na ulicama, nemoguće je očekivati promjenu. Promjena se može ostvariti samo ako se nametne vladajućima. Oni tu promjenu ne žele i jedino do čega im je stalo je da čim prije maknu ljude s ulica.

ALZA LA BANDERA REVOLUCIONARIA...

Prosvjedima se priključila i Mreža anarhosindikalista – MASA od prvog dana naglašavajući kako ne želi izbore jer oni ništa neće promijeniti s idejom tko god da dođe na vlast nastavit će provoditi istu politiku koja će radničku klasu samo baciti na koljena. MASA drži kako je riječ o ekonomskoj politici između SDP-a i HDZ-a razlika u par „slova i zareza“.
U letku MASA-e Zagreb od 2. ožujka stajalo je kako:
„MASA pozdravlja bunt naroda, ali smatramo kako ne treba stati na pukoj želji za smjenom Vlade. Trenutni društveni nemiri mogu poslužiti kao dobro sjeme za umrežavanje radnika, studenata, seljaka i svih drugih obespravljenih u borbi. Ta borba treba biti zasnovana na direktnodemokratskim principima koje je iznjedrila studentska borba diljem Europe i svijeta. Potrebno je borbu usmjeriti na radna mjesta, jer tek onda možemo govoriti o mogućnosti promjene postojećeg sustava.“
MASA Zagreb je od 2. ožujka sudjelovala na svim prosvjedima u Zagrebu, izuzev zadnja dva. Prisustvo si moglo i fizički uočiti zahvaljujući transparentima „Želimo raditi i svojim radom upravljati“, te „Stranke su problem, a ne rješenje“. Svojim transparentima pokušali su prenijeti glavne poruke ljudima, a to je usmjeravanje ka radikalizaciji, odnosno zauzimanju radnih mjesta i sredstava za proizvodnju i jasno isticanje anti-parlamentarizma.
Jedna od najvažnijih poruka bila je potreba za revolucionarnom masovnom radničkom organizacijom koja će biti u stanju oduprijeti se pokušajima poslodavaca (kapitala) i političara (države) da ograničavaju radnička prava, ali isto tako i izboriti nove pobjede, kao i društvo sutradašnjice – slobodarski komunizam. Upravo je stvaranje ovakve organizacije, odnosno revolucionarnog sindikata, cilj MASA-e.

S druge strane, u Rijeci su su se prosvjednici okupili i djelovali unutar novoformiranog Slobodarskog bloka, koji je sudjelovao u stvaranju Koordinacije prosvjeda Rijeka. Stranački oportunisti su marginalizirani jednako kao i desnica, te je jasno artikuliran socijalni karakter ovih prosvjeda. Riječani nisu odustali, čak ni nakon što su prosvjedi diljem Hrvatske završili, već su Koodrinaciju prosvjeda transformirali u Mrežu uzajamne pomoći (MUP) kroz koju namjeravaju obraniti svoja radna mjesta i zajednice.
Važnost prosvjeda je i u tome jer su ideje solidarnosti, direktne akcije i direktne demokracije prvi put „zakoračale ulicama“ naših gradova, a prosvjedi su poprimili masovan karakter. Naravno, broj ljudi je još uvijek bio premalen za ozbiljne društvene promjene, no nitko ne može poreći kako prizori s Vukovarske ulice u Zagrebu nisu bili nadahnjujući. Teško je bilo za očekivati da će se stvari u društvu radikalno promijeniti nakon prvog izlaska na ulice kao što je to slučaj u Grčkoj. Za tako nešto potrebne su godine za što je potrebno prije svega izgraditi borbeni i odlučni duh!
Može se reći da je ovo tek početak borbe, drže u MASA-i, u kojoj se na ulicama uspjelo zastrašiti vladajuće elite, ali i uvidjelo da ne postoji masovna revolucionarna organizacija radničke klase, nepostojanje revolucionarnog sindikata koji bi borbu prenio na radna mjesta i koji bi stvari radikalizirao. Španjolski revolucionar Durruti je jednom prilikom rekao: „Novi svijet nosimo u našim srcima. On raste svakog trena“. LZ
preuzeto: masa-hr.org

foto by: Sime Sokota / CROPIX // preuzeto sa: jutarnji.hr

Javne osobe o nedostatku kulture u medijima

Studenti dizajna pokrenuli su projekt **+ KULTURA** s ciljem povećanja vidljivosti i vraćanja u medije interesa za razna kulturna događanja. Na ovakvu akciju potaknuo ih manjak vijesti iz kulture u današnjim medijima.

Posljednjih godina vijesti iz kulture u dnevnim su novinama reducirane za gotovo 70%, a u nekim slučajevima su i potpuno eliminirane. Zamjenila ih je žuta štampa sa sveprisutnom repeticijom vijesti iz života estradnih i političkih ikona koje često nemaju veze ni sa lokalnim kontekstom. Nezastupljenost kulture i kulturnih djelatnosti u informativnim medijima danas svrštavaju istu u nesvakidašnju pojavu. Kampanja je ujedno i kritika kako medija, tako i selekcije informacija.
Pokretači projekta promoviraju kulturna događanja korištenjem javnih osoba kroz strukturu "spoof oglasa" odnosno novinskog članka gdje naslov i slika privlače pažnju na tekst koji oglašavju.
Kulturne vijesti u ovom projektu postaju kulturni oglasi.
Projekt propituje koliko prostora kultura danas ima u medijima i eksperimentira sa komercijalnim oglasnim prostorom kao preostalim medijskim prostorom u kojem se mogu pojavljivati vijesti iz kulture makar bile plaćene.@

Zbog promenade odgađa vjenčanje!

Noć muzeja 2011.
Promenada u ŠPUD-u
Petak 28.01.2011. /18-22h
Škola primijenjene umjetnosti i dizajna,
Trg maršala Tita 11, Zagreb

Noć muzeja 2011. organizira Hrvatsko muzejsko društvo u suradnji s hrvatskim muzejima, u cilju popularizacije muzejskih sadržaja i dovođenja publike u muzejske prostore. Noć muzeja odvija se u brojnim hrvatskim muzejima koji za trajanja manifestacije, u kasnim večernjim i noćnim satima, nude posjetiteljima raznovrsne programe – od tematskih vođenja kroz izložbe i postave, do glazbenih priredbi, gastronomskih prezentacija i sl. Ove godine Škola primijenjene umjetnosti i dizajna u suradnji s Muzejom za umjetnost i obrt organizira "Promenadu u ŠPUD-u". U sklopu promenade posjetitelji će moći posjetiti izložbu kao i otvorene radionice odjela metala, kiparstva te kabineta za plastične mase u kojima će učenici raditi na svojim projektima. U dvorištu će se moći pogledati projekcije video materijala vezanih uz Školu, popiti kuhano vino i poslušati prigodni koncert u radionici za restauraciju i gradnju gudačkih instrumenata Franje Schneidera.

+ KULTURA
www.visekulture.wordpress.com

29 | SJEVERU | VODIČ ZA PUTOVANJA | turistvod

Peterhof i Puškinov grad

Luksuz u kući Babochka

Skijaški paket u hotelu Habakuk

ČETIRI NOĆI - ZA DVOJE: 499 €

UŽIVANJE U DVOJE

Upoznajte svijet...

ZIMA U TERMAMA ROGAŠKA

TERME ROGAŠKA

Jadranu po upola nižoj cijeni

NAZOVITE NA TELEFON / POŠALJITE MAIL:
01/6173-819 / marketing@eph.hr

Bandićev plan za sutra stvar je slučaja!

+ KULTURA

Krenuo projekt Demokracija za 5

Udruga za kreativni razvoj Domaći ove godine je uključena i u projekt Demokracija za 5. Projektom Demokracija za 5 želi se potaknuti mlade na sudjelovanje u praćenju provedbe politike za mlade i unapređenju demokratskih institucija društva. Kroz projekt raditi će se na iniciranju uspostave partnerskog odnosa između predstavnika lokalnih vlasti i mladih kako bi se izgradili zdravi temelji razvoju politike za mlade, odnosno unaprijedili postojeći programi. Uz to jedan od ciljeva je i uspostavljanje partnerskih veza između mladih u pet hrvatskih županija.
Do sad su održani partnerski sastanci u Karlovcu i Bršadinu, a slijede još u Puli, Lepoglavi i Osijeku.

Uz koordinatorske sastanke održan je seminar o Utjecaju europske dimenzije u razvoju nacionalne, regionalne i lokalne politike za mlade nakon kojega su polaznici po županijama krenuli s izradom dokumenta s preporukama za unaprjeđenje lokalnih politika za mlade. Dokument, policy paper, biti će prezentiran u pet uključenih županija. Sudionici su na seminaru informirani o aktivnom građanskom angažmanu i načinima zagovaranja razvoja lokalnih politika za mlade na temelju europskih standarda. Tijekom seminara uspoređena je situacija na polju politika za mlade u Republici Hrvatskoj i Europskoj uniji, te dan uvid u institucije Europske unije i politiku za mlade.

U drugom dijelu predstavljena je situacija lokalnih politika za mlade u pet hrvatskih županija nakon čega su dodijeljene teme za rad na preporukama za unaprjeđenje.

Daljnje aktivnosti projekta Demokracija za 5 izrada je dokumenta s preporukama za unaprjeđenje lokalnih politika za mlade, predstavljanje publikacije u lokalnim zajednicama i završna konferencija koja će se održati krajem godine u Osijeku.

U projekt su uključeni članovi udruga mladih i za mlade, gradskih i županijski savjeta mladih i podmladaka političkih stranaka iz pet hrvatskih županija: Istarske, Karlovačke, Varaždinske, Vukovarsko-srijemske i Osječko-baranjske.

Projekt Demokracija za 5 realizira se zahvaljujući potpori Nacionalne zaklade za razvoj civilnoga društva.@

Prijavite se na Nepokoreni grad 2011.

Prijavite vaš program na festival nezavisne kulture Nepokoreni grad 2011. Prijave su otvorene za performanse, predstave (plesne, dječje, za odrasle, lutkarske), live actovi, DJ/VJ programe, radionice i ostale umjetničke programe.
Na festivalu se može sudjelovati i slanjem fotografija i/ili video uradka koji tematiziraju život u gradu s naglaskom na prenamjenu neiskorištenih gradskih potencijala kao što su nekadašnje i napuštene tvornice, vojarne, stambeni objekti, skladišta...
Festival nezavisne kulture nepokoreni Grad održava se ove godine po šesti puta. Dosadašnjih godina organiziran je velik broj domaćih i stranih gostovanja, predstava, performanca, projekcija na kojima su sudjelovali ili bili uključeni umjetnički kolektivi i pojedinci is doslovno svih kontinenata. Svake godine festival se poprati prigodnom serijom razglednica s karlovačkim motivima. Dio objekata koji se našao na razglednicama prvih godina do danas je obnovljen i dobili su novu svrhu, no veći broj zgrada se nalazi u još gorem stanju nego 2006. godine kad je festival pokrenut. Zabrinjava činjenica kako karlovačka nezavisno-kulturnjačka scena i do danas nema adekvatan prostor za provođenje aktivnosti, počevši od prostora za vježbanje do glazbeno-scenska događanja s izuzetkom izložbenih prostora i manjih dvorana u kojima se održavaju video projekcije.
Uz razglednice festivalska događanja popraćena su i DVD-om s izborom filmova pristiglih na natječaj. Radi se o dokumentarnim, animiranim, kratkim igranim i eksperimentalnim video uradcima u kojima autori daju svoje viđenje života u gradu.

Ako ne stignete na vrijeme , do 1.svibnja poslati vaše materijale, fotke, film ili prijavu za Nepokoreni Grad nemojete se obeshrabriti jer je u planu i sedmo izdanje 2012.

info. http://nepokorenigrad.info
mail. nepokorenigrad@gmail.com

Sektor3:
Damir Jakšić, u okviru programa EU
18.1.2011.

Razgovarali smo s ravnateljem Prirodoslovne škole u Karlovcu, gospodinom Damirom Jakšićem. koji je predstavio projekt *prekvalifikacija* odobren u sklopu IPA programa Europske Unije koji škola provodi tijekom 2011.

Uz projekt prekvalifikacija pod nazivom MOTO kojim se osposobljava sirare i mljekare na području tri regije: Karlovac, Velika Gorica i Knin, Prirodoslovna škola je i partner Gospodarskoj školi u Čakovcu za osposobljavanje za vinara, cvjećara i voćara.
- MOTO je projekt prijavljen u okviru IPA komponente 4.c, jačanje ljudskih potencijala, kojoj je cilj da se škole udruže i ostvare zajednički nove programe ili moderniziraju postojeće programe, uglavnom u okviru obrazovanja odraslih. Projekt je vrijedan 165 tisuća eura i pokriva kupovinu opreme, odabira izvođača, profesora, polaznika.

Koliko vam je bilo uopće zahtjevno napisati ovakav jedan projekt? Mnogo udruga ili organizacija ne javlja se na natječaje u sklopu programa Europske Unije jer misle da je to dosta zahtjevno.
- Za pisanje projekta trebalo nam je mjesec dana. Prijavljeno je bilo 58 podnositelja zahtjeva od kojih je prošlo 20 škola. Prvu prepreku velikom broju potencijalno zainteresiranih čini engleski jezik, poznavanje pravilnika EU i razrada strategije i ciljeva samog projekta. Posao je zahtjevan, ulažete puno, rizik je velik i vjerojatno ljudi ne žele riskirati toliko, dok nisu sigurni hoće li proći. S druge strane dobit je velika i za društvo i za pojedinca i mislim da bi to svakako trebao biti put i školama i udrugama za dobivanje sredstava.
Sljedeći korak je, pošto je program odobren, provedba. S projektom smo osigurali sredstva za osobni dohodak jednog zaposlenika koji radi na projektu. Nakon dva mjeseca uvidjeli smo kako se projekt lijepo razvija pa već planiramo sljedeći projekt. Taj način djelovanja vidimo kao put kojim bi ova škola svakako trebala nastaviti dalje.

Koje su direktne koristi od projekta MOTO?
- Kroz projekt dobivamo jednu kompletnu mini siranu, informatičku opremu, desetak novih profesora proći će vrlo stručno usavršavanje s plaćenim kotizacijam i putovanjima u Sloveniju, Austriju, Nizozemsku.

Cilj projekta je edukacija profesora zaposlenih u školi i krajnjih korisnika. Na koji način ste došli do polaznika prekvalifikacija?
- Za informiranje i okupljnje polaznika surađujemo s udrugama koje su nam podržani članovi. Tri udruge će javno objaviti natječaj i poziv da animiraju proizvođače da se uključe u edukaciju. Ta edukacija će im omogućiti da nakon 120 sati nastave i položenog ispita novo zanimanje mogu upisati u svoju radnu knjižicu što je uvjet za legalnu prodaju tj. proizvodnju sira odnosno mliječnih prerađevina. S našeg područja to je udruga **Korni**, s područja Knina je **Mišinac** a s područja zagrebačke županije je **Sirek**. **Osim članova udruga na natječaj se mogu javiti svi zainteresirani** no prednost imaju obiteljska gospodarstva, nezaposleni i žene. Ukupno ćemo školovati 70 polaznika.

Na koji način će budući sirari plasirati i distribuirati proizvode na tržište?
- Dio tržišnog poslovanja je u samom obrazovanju. Tu je također takozvana prodaja na kućnom pragu, zatim prodaja na sajmovima i distribucija. Ukoliko se pokaže interes i ukoliko proizvodnja poraste vršiti će se u lancima prehrane, ali iz iskustva znamo da poznatiji sirari imaju već uhodane linije. Proizvodnja je u jednom manjem opsegu, računamo dnevnu proizvodnju od maksimalno 30-40 kg sira. Ideja o prodaji i o samom plasmanu je isto tako složena kao i sama tehnologija proizvodnje.

Hoće li sirevi koje proizvedu polaznici prekvalifikacija zadovoljavati kriterije o certifikatima?
- Radi se o malim proizvođačima koji teško da mogu plasirati proizvode na tako velika tržišta. Proizvodnja će prvenstveno biti namijenjena za direktniu prodaju ili u restoranima koji žele imati sir iz tog kraja. Zbog malih količina ne možemo govoriti o izvozu. Što se tiče pitanja eko sira prvo bi trebalo riješiti brand, no zasad još ni jedan sir u Hrvatskoj nije brendiran.

Osim ovog projekta sudjelujete u još jednom europskom projektu s gospodarskom školom iz Čakovca?
- Taj projekt je nešto vrjedniji - 280 tisuća eura, Prirodoslovne škola u Karlovcu odrađuje dio aktivnosti. Radi se o prekvalifikaciji za cvjećare, vinare i voćare koja se održava u našoj školi na koju nam se javilo 70-tak polaznika.

Koliko su projektne aktivnosti unutar škole usuglašene s postojećim kurikulumom?
- Ministarstvo ipak prati promjene. Od 2010. godine prema novom zakonu o odgoju i obrazovanju škole mogu uz 85% zadanih, ubaciti 15% vlastitih aktivnosti.
Taj udio pokušavamo zaživjeti u školi kroz istraživanja i projekte. Škola sama po sebi nije zatvorena, uspjeli smo se izboriti da svake godine imamo barem dva istraživačka rada mladih. Svaku godinu pokušavamo ubaciti neki novi smjer, surađujemo s udrugama civilnoga društva i mislim da je to put za napredak.

Može li slučaj Prirodoslovne škole postati primjer dobre prakse koji će dati usmjerenje drugim školama kako krenuti s radom?
- Nadam se da nećemo ostati sami. Volio bih da kvalietni ljudi ostanu raditi u školi no i u slučaju odlaska u neka druga zanimanja ostati će im iskustva rada s europskim fondovima. Kao primjer možemo pogledati manje gradove i mjesta u okolici kako su “potegli” za sredstvima fonovova EU i kako brzo napreduju. Taj način moramo prihvatiti kao budućnost razvoja lokalne zajednice.•

Donosimo intervju s Mirelom Priselac Remi i Lukom Tralićem (Shot) iz grupe Elemental.

Elemental: cenzurirali su nam spot zbog političara

Remi i Shot u razgovoru otkrivaju kako su počeli sa svirkama, vlastitom odnosu s publikom, te kakva je bila njihova reakcija na bojkot spota i pjesme „Zašto te imam“.
Riječki klub Gruw krajem siječnja ugostio je grupu Elemental, koja je tu nastupila u okviru promotivne turneje za album Vertigo. Tri tjedna nakon Rijeke, nastupili su i u rovinjskom klubu Shakakha gdje je raznolika publika iz cijele Istre još jednom dokazala kako su ovakvi koncerti ono što nedostaje.
Sedmeročlana skupina je u zadnjih nekoliko godina začudila javnost svojim izravnim i oštrim tekstovima o kojima progovara našoj riječkoj suradnici, Mateji Lacmanović:

Mladi se trude probiti na glazbenu scenu, izražavaju se kroz stihove, repaju u improviziranim studijima, kako ste se vi probili na scenu?
Remi: Upravo si opisala taj tijek. Neke stvari se nikad ne mijenjaju. Isto tako smo počeli okupani entuzijazmom i željom da svoje mišljenje, za koje smo smatrali da je ispravno, najpametnije na svijetu i BITNO, podijelimo s drugima. U našem slučaju snimalo se kod Shota u dnevnoj sobi kada roditelja nije bilo kod kuće: mikrofon bi zalijepili za kvaku od prozora, Shot je metar pored stiskao stop, play ili record, u lijevoj ruci si držao improvizirani pop filter koji se sastojao od žice i najlonske čarape koja je bila navučena preko toga, a u desnoj tekst i repao.

Istovremeno ste studirali i bavili se glazbom; je li vam tada pritiret bio diplomirati ili probiti se na glazbenoj sceni?
Remi: Nismo nikada razmišljali o bavljenju muzikom kao proboju, jednostavno smo radili tu muziku koja je imala određenu publiku jer je tada rap u Hrvatskoj počeo dobivati na snazi i ozbiljnosti, te izašao iz nekakvog undergrounda u mainstream.
Shot: To nam je uvijek bio hobi. Znaš ono, to ti je zezanje i to ti je baš super. Netko ode u parkić i oblije se i tako provodi slobodno vrijeme, a mi smo radili muziku.
U jednom trenutku samo shvatiš da to sve ide, ide, ide i onda se taj hobi pretvori u nešto što ti čini bitan dio života, zatim u nešto što oduzima bitan dio vremena. Mislim da sada možemo reći da je bend i sve oko benda praktički full-time posao. Još da bude plaćen kao full-time posao i bit će super.

Je li Elemental dovoljan za preživljavanje ili imate poslove sa strane?
Remi: Dovoljan je za preživljavanje, ali tu staje priča.
Shot: Pazi, mi možemo, kad je lud mjesec da se svira pet gaža mjesečno, zaraditi prosječnu hrvatsku plaću. Međutim ona nema svoju vrijednost kao plaća zarađena na regularnom poslu jer ovo je profesija bez davanja -- staž, socijalno, to nije regulirano uopće kod nas. Sve i kad hoćeš da ti to bude glavni posao i jedina stvar kojom se baviš u životu, u očima porezne uprave, države i svih tih činovnika nisi zapravo ravnopravan kao ostali. Svi mi radimo nešto sa strane, s time da smo si zbog Elementala našli nešto sa skraćenim i/ili fleksibilnim radnim vremenom. Samo od benda bi strašno teško živjeli, skoro pa nikako, bez obzira što sad sviramo gotovo svaki vikend.

U koji žanr biste smjestili Elemental?
Shot: Crossover svih žanrova.
Remi: Osnova je hip-hop jer se repa, onda moraš to nekako strpat pod hip-hop. Da neki stranac to čuje bez da išta razumije, vjerojatno bi rekao da je to hip-hop. Toliko je toga prošlo kroz naše pjesme, toliko tazličitih žanrova i utjecaja, da je teško stavit nas u jednu ladicu, ali meni je to super. Volim biti raštrkana po nekoliko ladica, što bolje zbunimo glazbene kritičare, tim bolje. Ne valja biti predvidljiv, čak ni u tom smjeru definiranja u koju ćeš se ladicu stavit.

Autori ste svojih tekstova i glazbe. Što mislite o izvođačima koji pjevaju o teškom životu kojeg nisu uopće prošli, već je tekst kupljen?
Shot: Zato se oni zovu interpretatori. Tog je uvijek bilo; s jedne je strane to gadljivo, s druge strane prihvatiš činjenicu da je to oduvijek postojalo i da je to dio muzike. Sigurno postoje fenomenalni interpretatori tipa Ivo Robić i te fore, ali to je kao da ideš uspoređivati kombi i auto, to su dvije odvojene kategorije. Po stranoj terminologiji se zna da postoji singer – songwriter i postoji performer, kod nas to nije podijeljeno ni u jeziku. Kod nas 99% estrade kupuje tekstove.
Remi: Meni je to odvratno. Ja ih zovem kolektori, idu kao pčelice od cvijeta do cvijeta i skupljaju med.

Kakva je bila vaša reakcija na cenzuru pjesme „Zašto te imam"? Mislite li da bi vas u razvijenijoj zapadnoj zemlji također cenzurirali?

Shot: Problem je što ovo nije bila cenzura, ovo je čak još puno bolje. Imali smo scene tipa „Mi ćemo vama vrtiti spot, dajte to spominjite". Čekaj malo, mi da vama radimo reklamu zbog toga? Mislim, ne morate ga vrtiti ako vam se ne sviđa. Imali smo situaciju da nam nikad nije bilo direktno rečeno „E mi vam nećemo vrtiti taj spot", nego je uvijek bila priča „Joooj, daj pošaljite opet DVD „ ili „Beta kazeta se izgubila", „Traka se sjebala", te nekakve spike. Odjednom ti pola elektronskih medija veli „Baš nam je nestalo iz arhive".

Remi: Mislim da bi to bilo cenzurirano i u nekoj razvijenijoj zemlji. Koliko god mi mislili da su neke susjedne ili dalje zemlje civiliziranije od nas, nisu baš toliko. Istina da je kod nas demokracija strahovito mlada i treba proći još mnogo vremena da bi mogli narasti i nekako se razviti, ali ne treba kovati u zvijezde druge europske zemlje. Svakako bi bilo cenzurirano jer je pozicija političara u svim zemljama poprilično skliska i poprilično zaštićena. Teško da će koja zemlja tek tako raskrinkati svoje političare. Ako se već ne bi cenzurirao, onda se ne bi vrtio toliko koliko bi se vrtili drugi spotovi. Cenzura nije bila potrebna jer spot nije prikazivao ništa što bi bio sociološki tabu, nisu se incestuozne slike pojavljivale u spotu, seks sa životinjama i ostalo. Pokazivali su se hrvatski političari i s naše perspektive tu nije bilo apsolutno nikakve potrebe da se tako nešto cenzurira, ali jebiga, ljudi su osjetljivi, političari pogotovo.

Koje biste mlađe izvođače s prostora bivše Jugoslavije izdvojili kao kvalitetne?

Shot: Baš smo jučer komentirali kako se u Srbiji događa veliki boom alternativnih bendova koji su kod nas jedva znani. Kod nas se unazad 2—3 godine pojavilo novih autorskih bendova koji znaju što hoće, znaju što rade i rade to dobro sa svim

foto by Marina Filipović // www.marinshe.com

možebitnim dječjim bolestima. Previše se puta dogodilo da pomisliš:"Ajme, sad će se dogoditi taj boom, to je to, super, ove godine će izać pet novih JEBENIH bandova!", i onda nakon toga – niš.

Remi: Što se tiče cijele regije, poštujem **Frenkieja** iz Bosne, iz Srbije **Marčela**, **Struku**. Od naših sam čula demo jedog mladog benda, zovu se **Strings**. Kad smo svirali u prostorima za probe, prije/poslije nas bi svirali neki mladi bendovi što je sjajno zato kaj znači da postoji nekakva ekipa u undergroundu koja brije i koja fakat želi svirat. Ne bojim se za hrvatsku glazbenu scenu, samo moramo još malo poraditi da iščešljamo ove stare mastadonte koji se nikako ne daju iščešljat.

Kakva je veza između Elementala i zadarskog benda Postolar Tripper?

Shot: Priča s Postolarima je krenula davno kada su oni radili svoj prvi album. Tada sam radio u jednom zagrebačkom studiju i surađivali smo po službenoj dužnosti, skompali se... Sad radimo na novom albumu, generacijski smo tu negdje, postali smo ekipa. Dogodilo se jednom da smo u Zadru imali zajedničku probu, trebali smo napraviti zajedničku stvar, ali to je ispao totalni krkljanac..
S profesionalne strane oni su užasno kvalitetan bend, a s privatne strane se kužimo.

Nedavno ste sudjelovali na Diversidad Expirience projektu; što je to i koji je cilj projekta?

Remi: Projekt je pod patronatom europske komisije European Music Oficea, vrlo je ozbiljna špreha, nije zajebancija. Nama je velika čast što su nas zvali jer je konkurencija bila ogromna, praktički su svi urbani izvođači iz cijele Europe bili u istom bubnju. Ekipa je s ovog područja izabrala nas i Frenkija. Snimali smo album u trećem mjesecu, uključeno je 20 glazbenika, pjevača, producenata... Skupili smo se u Bruxellesu, snimili smo taj album koji ima 14 pjesama, a izlazi 14.veljače u distribuciji Menarta. Nedavno smo bili u Parizu gdje smo uvježbavali nastup. Nastupili smo u Groningenu na Eurosong festivalu, uspjeli smo od neorganizirane gomile ljudi napravit super nastup. Sad ćemo s tim nastupom imati svirke u Parizu i Beču u svibnju.
Shot: Stvarno nismo znali što očekivat; je li to njima nekakvo zezanje ili je to ozbiljan rad. Na kraju se pokazalo da je stvar puno ozbiljnija i da su svi ti izvođači u svojim zemljama

zvijezde, ali ono, za ozbiljno, primjerice Nach iz Španjolske. Došli samo s kompleksom manje zemlje, međutim stvari su super funkcionirale i skužili smo da im možemo parirat. Privatno nam je to jedno odlično iskustvo. Imaš 10 dana da uvježbaš nastup s 20 ljudi koji nikad zajedno nisu stali na binu. Nikad! Radi se fokusirano, dobro je organizirano, da smo na kraju žmireći mogli funkcionirati. Recimo, kod nas nema prostor gdje se mogao uvježbavati koncert, binu sa razglasom i svim.

Pjesme snimljene u sklopu Diversidada sadrže više jezika. Naime, svaki je izvođač svoju dionicu izveo na svom jeziku; mislite li da će to biti problem publici?
Remi: Mislim da je to i svrha Diversidad projekta zapravo. Njima je bila glavna premisa kad su nas upoznavali s projektom da zadrže različitost, sam naziv „diversidad" to govori. Prije mene su repali Francuz sa svojim „pitkim" jezikom, zatim Španjolac koji samo rrrola vokale i nakon toga doletim ja sa svojim tekstom i shvatiš da zvučiš kao strojnica, samo bacaš te „c,č,ć,b,đ,d...", shvatiš koliko je ritmika našeg jezika tvrđa i čvršća, možda i prigodnija za agresivniji rap.
Shot: Rekli su nam da ne mogu naš jezik povezati ni s čime. Nama je bizarna stvar da se vani CD-i čak i prodaju, a da je u knjižici CD-a tekst s engleskim prijevodom.
Remi: Većina pjesama ima refren na engleskom, tako da ćeš razumjeti barem jedan dio pjesme.

Što slušate u slobodno vrijeme kad se vozite na gaže?
Shot: Ja slušam Pink, onda isto tako slušam Pink i slušam Pink, za razliku od pizdarija koje Remi sluša.
Remi: ...ne slušam Pink, imam glazbenog ukusa.
Shot: Moram priznati da sve manje slušam hip-hop. Sve je teže i teže naći dobar hip-hop, ali zato sam sada ubrao neke izvođače i albume, pa mi se vraća vjera u njega. Svašta slušam, teško je muziku danas stilski razdvajati. Meni je varijanta da tražim nešto gdje ima trunke iskrenosti. Kod izvođača tražim iskrenost.

Znači bitniji je tekst od glazbe?
Shot: Ovisi. Kad ti padne pod ruke novi album, prvo slušaš muziku, jer ti za tekst treba više vremena. Ako je dobra muzika, slušaš album recimo 5 dana. Ako je dobar tekst povrh svega, onda to nije 5 dana, nego mjesec dana. Jedno s drugim mora ići obavezno.

Biste li održali koncert da vam se pojavi 20-ak ljudi?
Remi: Održali smo ga za 32 u Osijeku prije 3-4 godine, padala je kiša..."
Shot: Održali smo ga za 7 ljudi na Budeku. Nađeš se u situaciji -- Ma zašto mi ne bi odsvirali? Ovi ljudi fakat imaju namjeru pokisnuti, fakat su face. E jebote, onda ćemo odsvirati!"
Remi: Kad je bila kiša u kampu Šimuni prošlo ljeto, bilo je malo ljudi jer je bio prolom oblaka, pa smo ekipu koja je bila dolje u publici pozvali na stage kod nas. Mi smo svirali, a oni brijali gore. Mi se međusobno nismo vidjeli koliko je ljudi bilo oko nas.

Što je najčudnije što vam se dogodilo na koncertu?
Remi: Nije ni jednom bila neka negativna čudna stvar. Jedom mi je čovjek pružio ruku i stavio nekaj u nju, ti otvoriš šaku i vidiš umjetni zub. Netko mi je dao svoj jebeni zub!

Jeste imali neugodnih situacija sa zaštitarima?
Remi: Bilo je situacija da su se ljudi potukli u publici, pa smo mi sa stagea reagirali, ali sa zaštitarima nisamo imali nikakvih scena.
Shot: Zna biti klubova gdje se sam klub precijeni pa stave tri zaštitara i zaštitnu ogradu, onda mi molimo ono -- dajte maknite ogradu, jebote ograda.

Koji su vam planovi za budućnost?
Remi: Preživjeti ovo ljeto, napraviti još jedno pet singlova sa zadnjeg albuma, raditi super spotove, svirati po cijeloj bivšoj Jugi, a s Diversidadom i po cijeloj Europi i zabavljamo se.
Shot: Planovi su da bude bolje, uvijek može biti bolje.

U razgovoru s voditeljicom festivala Tamarom Nikolić Đerić saznali smo kakvi se filmovi prikazuju, što je cilj festivala i što možemo očekivati na ovogodišnjem festivalskom izdanju

Kako je nastao ETNOFILm Festival i koji je bio cilj pokretanja ovakvog događanja?
Festival je nastao unutar zidova **Etnografskog muzeja Istre** iz želje da komuniciramo naše ideje široj publici od one usko stručne. Prihvatila sam se organizacije od samog početka i vodim festival uglavnom s vanjskim suradnicima, obzirom da nas je u muzeju malo. Ipak, ove je godine kolega iz muzeja Mario Buletić preuzeo vodstvo radionice vizualne antropologije i montaže filma obzirom na činjenicu da festival iz godine u godinu raste.

Filmovi kojeg žanra se prokazuju i iz kojih zemalja?
Etnografski film je dokumentarni film koji se bavi kulturom u najširem smislu. Danas to više nisu isključivo teme iz tradicijskog života, već filmovi prate urbane teme i promjene unutar tradicijskih zajednica koje nastaju globalizacijom. Raspon tema je zaista velik, a filmovi dolaze iz cijeloga svijeta. Ove godine imamo filmove iz Indije, Rusije, Irske, Italije, Francuske, SAD-a, Kanade i brojnih drugih zemalja.

Koji uvjeti se moraju ispuniti za natjecateljski dio, tko čini žiri i koja je nagrada?
Filmove mogu prijaviti svi, upravo zato imamo 4 kategorije kako ne bi nekoga zakinuli. Naime, i neetnolog može snimiti izvrstan etnološki film. Kategorije su: TV produkcija, studentski film, autor etnolog/antropolog i autori koji nisu etnolozi/antropolozi. Žiri čini redateljica s HRT-a Ljiljana Šišmanović, direktrica američkog Margaret Mead film and video festival Ariella Ben Dov i menadžer Međunarodnog festivala etnološkog filma u Beogradu Saša Srećković. Nagrada je simbolična, skulptura mladog rovinjskog umjetnika Nedima Brakovića.

Postepeno poboljšanje kulturnog života u Rovinju potvrđuje i višednevni festival nekomercijalnih filmova ETNOFILm festival.

3. Etno film festival

razgovarala: Matea Lacmanović

Jeste li zadovoljni odazivom?
Ove godine zaprimili smo rekordan broj prijava, čak 101, a selektorica festivala dr.sc. Sanja Puljar D'Alessio odabrala je 26 najboljih. Što se tiče publike, izuzetno smo zadovoljni jer je iz godine u godinu festival je sve veći. Dolazi nam, uz rovinjsku publiku, puno studenata iz Zagreba i Zadra, a tu su i gosti iz inozemstva. Tako ove godine festivalu prisustvuju autori filmova iz SAD-a, Francuske, Španjolske, Srbije, Italije, Irske i drugih zemalja želeći upoznati festival ali i našu prekrasnu obalu.

Koji programi, osim fimskih projekcija, čine festival?
Festival ima i popratni program koji se sastoji od međunarodne radionice vizualne antropologije i montaže filma, izložbe fotografija etnografske tematike i koncerta. Ove godine čast nam je najaviti koncert Damira Imamovića, glazbenika koji na suvremen način interpretira tradicijsku glazbu – sevdah. Osim toga, specijalni filmski program ostvaren je u suradnji s najstarijim američkim festivalom dokumentarnog/antropološkog filma **Maragret Mead film and video festival.**

S kime još surađujete?
Osim s lokalnim institucijama u kulturi, surađujemo i s pojedincima iz struke sa Sveučilišta u Rijeci, Zagrebu i Zadru, muzejima, beogradskim festivalom etnografskog filma te raznim glazbenicima koji se bave tradicijskom glazbom na jedan suvremen i inovativan način. Zapravo, vrlo je teško nabrojiti sve suradnike, pogotovo pojedince, volontere, kolege iz inozemstva koji nas podržavaju već treću godinu za redom.

Što nakon festivala, prikazuju li se filmovi i na drugim festivalima?
Surađujemo s brojim institucijama, tako smo prošle godine pobjedničke filmove prikazali u Dokukinu Zagreb i Art kinu Croatia u Rijeci. Ove godine gostujemo u kinu Grič u Zagrebu i EURORAMI (Trento film festival, Italija), manifestaciji u sklopu spomenutog festivala gdje se prikazuju pobjednički filmovi svih značajnih festivala etnografskog filma u Europi.@

Ples je više od hobija...

Donosimo razgovor s djevojkom koja je financijske probleme za vrijeme studiranja počela popravljati plesanjem u klubovima. Danas joj je plesanje više od hobija...

Do kad obično traje nastup? Kako se oporavljaš nakon neprospavana noći?
B: Uglavnom ništa od odmora ako ujutro ima nekih obveza. Ako nema stignem se i naspavati. Obično radim 4-5 puta po petnaest minuta, a program traje do pola pet.

Je li ti naporno raditi, odnosno probdjeti cijelu noć?
Nije teško jer to još uvijek smatram izlaskom, a već sam i navikla. Istina, svi živi mišići me sutradan bole, ali to je kao da sam bila na dobrom partiju i usput nesto i zaradim.

Od kud ti ideja raditi kao plesačica??
Uglavnom, sasvim slučajno. Počela sam ovo ljeto plesati u Pagu u jednom diskaču pošto ljude znam godinama, a i trebalo mi je para. Uskoro je to postao hobi, a i isplati se...

Kako si naučila plesati? Jesi se prije bavila nekim plesom? Nije valjda da si samo došla na Pag i počela plesati...
Upravo to: došla sam na Pag i počela plesati. Sasvim neplanirano! Volim partijati, a pretprošlo ljeto frendica mi je radila na Zrću pa sam nju gledajući naučila kako to ide. Ostalo je prirodni talent...

Kakva je situacija na Zrću i sličnim destinacijama gdje si nastupala, imaš li kontakta s DJima, izvođačima ili ti je posao isključivo ograničen na ples?
Na Zrću, ali i ostalim klubovima gdje sam nastupala je predobro. Sklapam nova poznanstva i uglavnom je jako zanimljivo. DJ-i su inače ok i nemaju "nemoralne" ponude. Bilo je situacija da su se htjeli družiti sa mnom na plaži i u slobodno vrijeme.

Znaš li još djevojaka koje su na taj način počele raditi kao plesačice?
Stvarno ne znam, nisam nikad pričala o tome sa kolegicama. Neke to rade iz zabave, a neke i zbog zarade. Poznajem jednu djevojku koja zaista dobro zarađuje plešući, kaže da se tako bolje u glavi osjeća, dok si jedna druga otplaćuje fakultet s plesom. Žena studira medicinu. S druge strane ima i djevojaka koje "ništa ne kuže", radi se o sponzorušica koje "čagaju" jer misle da će ih neka faca snimiti...

Često vlada loše mišljenje o plesačicama u smislu: nakon što se pokažu na plesnom podiju slijede i nemoralne ponude. Ima li nemoralnih ponuda u tom poslu?
Ohoo, koliko ih tek ima, samo da znaš. Konstantno te netko hoće poslije nastupa odvesti doma. Ponuda ima svakojakih: evo neki lik mi je "uvalio" doslovno 20 tisuća kuna u ruke koje sam mu vratila. Ne mogu to, nisam takva.

Kako je s drugim curama, odlaze li one nakon posla/ plesanja s najboljim sponzorom?

Stvarno ne znam, ne ulazim u tuđe stvari i to me ne zanima. Sve je to, kako okreneš, prostitucija...

Hoćeš reći da je i ples u klubu prostitucija?!
Nisam nikada razmišljala o tome, ali što je tu je – barem mi je zanimljivo u životu.

Koji je onda tvoj razlog nastavka bavljenjem plesom. Dodatna zarada ili zabava?
Uglavnom zarada. “Starci” me više uopće ne financiraju, moram biti sretna kaj me još nisu izbacili iz stana pošto ne radim. Njima je pojam posla dizati se svako jutro u šest i ići na posao i raditi po sedam, osam sati i biti zadovoljan s prosječnom hrvatskom plaćom. Ovako vikendom zaradim i više nego dovoljno. Neki ljudi se muče za tri i pol tisuće cijeli mjesec, rintaju po cijele dane, a ja to ne mogu, prenaporno mi je, probala sam...

Može li se na ovaj način dovoljno zaraditi za pristojan život?
Naravno da može. Plesačice dobivaju od petsto do tisuću kuna po večeri, a plešu četiri do pet puta po petnaest minuta. Ne narade se, a dobro zarade.

Kako ti je svaki vikend provoditi u klubu uz stalne nasrtaje muškaraca koji ti nude novac da im ponudiš nešto više od plesa?
Sve to ignoriram. Na početku mi je bilo katastrofa, ali navikla sam, “kroz jedno uho unutra, a kroz drugo van”.

Do kad misliš na taj način zarađivati džeparac?
Znam da neću dugo tako moći, treba se uozbiljiti malo, ali ima vremena, još sam mlada... gle, do kad ide, a za dalje ću vidjeti...

Planiraš li završiti ugostiteljski fakultet koji si upisala?
Od ugostiteljstva sam odustala,ne odgovara mi, a ove godine ozbiljno se hvatam učenja, planiram upisati privatni ekonomski fax u Zaprešiću i sama ga planiram plaćati, ne skupljam novce uzaludno.

Imaš li poruku za mlade djevojke koje razmišljaju izabrati plesanje u klubovima kao način zarade ili posao?
Sami krojimo svoju sudbinu, ne želim nikome sugerirate čime se treba baviti... izabrala sam ovaj put dok dobra većina djevojaka nikada ne bi o tome ni razmišljala. Sretna sam s ovim što radim. @

Komentari

JA I SAMO JA
Veliš probala si i ne možeš raditi cijeli mjesec i zaradit plaću? Plesačica nećeš moći biti cijeli život, a etiketa će te nažalost pratit.. Da si bila pametna sad bi radila kao medicinska sestra i zaradila jako dobru plaću, ljudi bi te poštivali..a ovako... nemoj ić na taj ekonomski faks jer i nakon njega ćeš morat radit, a tebi je to naporno i ne ide ti...
Zbog ovakvog razmišljanja nam je država puna socijalnih slučajeva..svojim riječima vrijeđaš svakog čovjeka koji radi i plaću zarađuje pošteno, a ne prodavajući se...

SONJA
zasto te vrijeđa ako ti je lik ponudio 20 000kn da odes s njim - samo da znas to je isto prostitucija sto ti radis, sto odlazis s nekim u krevet bez lipe i dobivas isti epitet kao i ona koja si bar spremi koju kintu u džep-sto dovodi do zakljucka da si ti obicna ***** koja nema niti malo smisla za biznis, a kamoli ikakvih kompentecija da postane ista vise u zivotu osim obicne ***** , a pogotovo ne manager!!!!!

URBANA
nije rekla da se prostituira nego pleše samo!

MIKA
Osoobno nemam niissta protiv plesanja al ne kuzim kaj radis po tim seljackim birtijama. kaj ne odes plesati u neki normalni klub u gradu, pa onda i dalje do italije, holandije,londona.

više na: http://www.planetmagazin.net)

Od baleta do footloosea

**Donosimo intervju s *Igorom Bašićem*, plesačem i baletanom koji je pažnju šire javnosti privukao nastupom u mjuziklu *Footloose*.
Igor Bašić vam može izgledati kao prosječan student germanistike i anglistike na Filozofskom fakultetu u Rijeci, no ono što razlikuje Igora od drugih jest njegova strast - ples. Angažman u mjuziklu Footloose pomogao mu je da stekne nova poznanstva i pružio priliku da se pokaže široj publici. Kako je to biti plesač u maloj sredini, baviti se baletom i uskladiti fakultet s hobijem, otkrio nam je Igor u razgovoru s Mateom Lacmanović.**

Kako si ušao u svijet plesa?
Igor: U svijet plesa ušao sam još kao petogodišnjak, no budući da sam odrastao na otoku Lošinju gdje nije bilo plesne škole, imitirao sam pokrete svojih plesnih uzora Michaela i Janet Jackson. Oni su mi bili prva inspiracija i tako je počeo moj «plesni život». To se zapravo protegnulo do moje osamneaeste godine kad sam se upisao u plesni klub Flashdance Unit u Rijeci.

Je li ti bilo teško baviti se plesom u maloj sredini?
Igor: Svaka mala sredina je zatvorena prema ikakvim «odskakanjima», tako je bila i moja. Ne može se poreći da je ljudima bilo neobično da se jedan dječak bavi nečim što se smatralo isključivo za djevojčice. Iz tog sam se razloga zatvorio u svoj svijet i gradio se isključivo za sebe, ne za publiku.

Misliš li da se plesom mogu podjednako baviti i muškarci i žene?
Igor: Kao i svim drugim zanimanjima , tako je i ples predviđen za oba spola uz minimalna odstupanja. Ona se pojavljuju u baletu gdje npr. djevojke plešu i na poluprstima i na špicama, dok momci isključivo na poluprstima . Sve ostalo je jednako i tako bi trebalo biti tretirano.

Koliko je balet „ozbiljan sport“ ?
Igor: Balet ne bih nazvao sportom osim u žargonu natjecanja ili kao šalu, ali je definitivno jedna od najtežih plesnih kategorija i vrlo je sličan atletici, što puno govori o njemu. Ima izrazito puno pravila, naziva, figura koje se godinama razvijaju i nadograđuju. Bavim se baletom radi plesne tehnike koja je temelj za sve ostale plesne stilove, ali mi nije cilj postati profesionalni baletan, ipak se vidim u drugim stilovima.

Kako se snalaziš s klasičnim i modernim plesovima?
Igor: Klasični (standardni) i latino-američki plesovi nisu baš moj teritorij i baš zato mislim poradit na pojedinim stilovima koji mi temperamentno odgovaraju (samba, rumba, salsa). Ipak, preferiram moderne (koreografske) plesove kao što su jazz, moderni, suvremeni, mtv i hip hop, oni su moja prošlost, sadašnjost i budućnost. Njih «dišem» i kroz njih se mogu najbolje izraziti, dok mi balet pomaže da ih tehnički bolje izvedem.

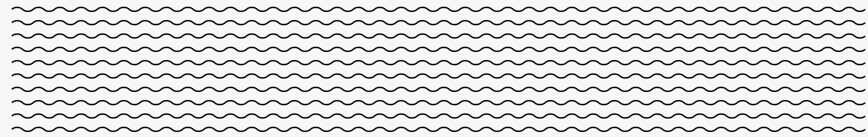
Koji video spot bi mogao izdvojiti po koreografiji?
Igor: Budući da sam počeo kao samouki plesač, moram priznat da sam pogledao veliki broj video spotova, naročito mojih plesnih uzora
kao što su Justin Timberlake, Beyonce, Shakira, Ciara, Michael i Janet Jackson. Ako bih se morao odlučiti za neke spotove, onda bih odabrao nešto što me trenutno oduševljava a to su dva spota sa potpuno različitim stilovima, Ciara «Gimme Dat» i Lady Gaga «Born This Way».

Kako usklađuješ studentske obveze s hobijem?
Igor: Iskreno, nije lako. Moram priznat da sam uvijek više davao plesu, no se trudio sam se da mi studentske obveze zbog toga ne pate, što mi je dosad relativno uspješno uspijevalo. Iako, sad sam na zadnjoj godini pa je izazov još veći.

Kako si ušao na Footloose? Dojmovi?
Igor: U «Footloose» sam ušao preko otvorene audicije. Prvo sam išao samo na plesačku audiciju i prošao u finale gdje sam dobio šansu pokazat pjevačke i glumačke sposobnosti, pa sam na kraju osim plesne dobio i pjevačku/glumačku ulogu. Mjuzikl je bez ikakvog razmišljanja najteži oblik izvedbene umjetnosti jer moraš u istovremeno plesati, pjevati i glumiti. Tko to nije iskušao neće moći shvatiti, ali to je ujedno i jedna od najljepših stvari kojom se čovjek u životu može baviti.

Što nakon Footloosea? Imaš li kakve ponude?
Igor: Jako sam spontana osoba koja ne voli imati neke konkretne planove; kad mi se pruži neka dobra prlika, ja ju «zgrabim» i napravim najbolje iz nje, život me dosad naučio da se sve događa s razlogom pa se po tome i ravnam a moj moto je: **Only Sky Is The Limit** (Samo je nebo granica).@

S namjerom da se udahne malo života u Rovinj tijekom zimskog perioda, drugu godinu zaredom organiziran je Rovinj Music Festival. U tri dana na više od 30 lokacija mladi (ali i nešto stariji) izvođači imali su priliku predstaviti se publici i osvojiti glavnu nagradu – diskografski ugovor. Matea je razgovarala s glavnim koordinatorom info punkta, Aleksandrom Lukićem o razlozima i načinu organizacije ovakvog događanja.

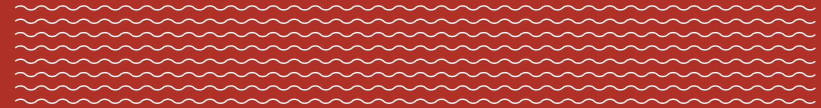
Koliko je ljudi bilo potrebno da se organizira i provede festival kao što je RMF?
Za ovaj festival bilo nas je dvanaest što nije neka velika brojka, osobito ako se uzme u obzir da dio ljudi radi volonterski.

Ovo je prilika mladim neafirmiranim bendovima da se malo pokažu. Misliš li da će i ostali gradovi u Istri , ali i šire, slijediti primjer Rovinja i napraviti ovakav festival?
To bi bilo lijepo. Problem je upravo u tome što ti možeš svirati kao Hendrix, ali nemaš priliku za isplivati. Na kraju krajeva, i zimski period, pogotovo u Rovinju i ostalim mjestima na obali je dosta mrtav.

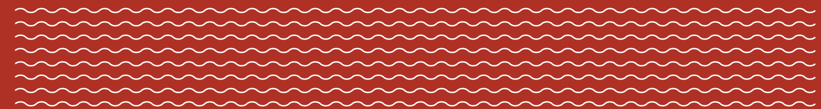
Koje glazbene žanrove su pokrili bendovi koji su nastupali?
Sve osim klasike i turbo-folka. Bilo je i hip-hopa, razne elektronike, rock, metal, podžanrovi... U idućim izdanjeima RMF može se čak očekivati i nešto klasike ukoliko se prijave izvođači, no turbo-folk sigurno nećemo niti ubuduće uključiti.

Kako su vlasnici ugostiteljskih objekata gdje izvođači nastupaju prihvatili ovaj festival i kakav je bio odaziv?

Objavljujemo intervju s Aleksandrom Lukićem, koordinatorom info punkta na Rovinj Music Festivalu koji je za ovogodišnjeg izdanja napravila naša suradnica Matea Lacmanović.

Rovinj Music Festival 2010.

Čak i tamo gdje je bilo manje ljudi ugostitelji su bili zadovoljni da se nešto pokreće, osobito zato jer postoji potencijal da se sve i proširi. Odaziv je bio “tako-tako”, ali poslije je u glavnom šatoru na trgu, kao i u klubu Shakakha, bilo masu ljudi.

Osim od sviraka uživo od čega se još sastoji festival?
Bio je sajam glazbene opreme u MMC-u u koji su se priključili trgovine glazbene opreme, štandovi organizacija koje se bave glazbom, besplatne radionice bubnja, gitare i klavira.

Koliko je izvođača sudjelovalo?
U natjecateljskom dijelu otprilike 55, a u revijalnom dijelu 25.

Koje su razlike u odnosu na prethodni RMF?
Prvi je bio, što se budžeta tiče, dosta tanak i sve je bilo organizirano u MMC-u tako da je prvi dan bila elektronika, drugi dan rock, a treći jazz. Tamo je problem s akustikom prostora. Što se tiče odaziva, bilo je u redu. Prvi dan je bio manji odaziv dok se ljudi nisu probudili, Rovinj je uspavan zimi. Sve u svemu, prvi RMF je prošao dosta dobro.
Planirate li iduće godine nastaviti s RMF-om?
Naravno da se razmišlja o tome, iz ovogodišnjeg festivala ćemo izvući sve pouke, proučiti nedostatke... ovogodišnja organizacija isto je jedna probna varijanta gdje smo željeli vidjeti kako će funkcionirati. Iz ovoga ćemo naučiti puno toga kako bi unaprijedili idući RMF.
S organizacijom smo 2010. godine počeli malo kasnije, točnije sredinom rujna, a takve stvari se počinju raditi od siječnja. Kad završi ovaj, odmah se radi na idućemu.

Glasačem ste mogli postati ukoliko ste kupili RMF karticu (50kn) s kojom ste dobili glasački listić za sve izvođače koje ste mogli ocijeniti 1-5. Listić ste zatim mogli ubaciti u bilo koju glasačku kutiju postavljenu na lokacijama gdje su se odvijali koncerti. Ovogodišnji pobjednik natjecateljskog dijela je pulski bend **Oliver Kovach**,koji je osvojio besplatnu produkciju nosača zvuka i ugovor sa izdavačkom kućom. Hoće li RMF zaživjeti i prkositi rovinjskome zimskome snu, vidjet ćemo već tekuće godine na trećem RMF-u.@

Istra kao novo/staro središte elektronske glazbe

Još od 2003. godine kad je Rovinj bio domaćin MTV Valkana Beach festivala, organizatori su uvidjeli da grad, kao i cijela Istra, ima potencijala za organiziranje događanja s elektronskom glazbom. Dio situacije u Rovinju predstavlja Matea Lacmanović.

Underwater Overground, Seasplash, Rabac Summer Festival, LabIN24seven Summer Festival, Umagination, Outlook, razni studentski Spring Break festivali samo su neki od vodećih događaja koji će pod okriljem elektronske glazbe napuniti budžet organizatora, Istarske županije, a na kraju krajeva i kasicu-prasicu koja se nalazi na Markovu trgu u Zagrebu.

Nedavno su u Rovinju gostovali The Shapeshifters, britanski DJ dvojac koji je rasplesao nekoliko tisuća mladih studenata na Spring Breaku. Prema mišljenju Marija Gigovića, ovlaštene osobe za odnose s javnošću u promociji koncerta Shapeshiftersa, house glazba je najprikladnija za ljeto i mlade, te kako Istra ima budućnost u tom smjeru no napomenuo kako se ne smiju zanemariti i negativne strane velikih događanja u maloj sredini. - *Organizatori, kao i grad domaćin znaju da postoji određeni rizik od šteta prilikom provođenja festivala, međutim to ovisi od osobe do osobe, od grada do grada. Kad se mladi napiju, samo nebo je granica,* kaže Mario.

Prisjetimo li se prošlogodišnjeg Spring Breaka u Rovinju pod organizacijom Splashline agencije iz Austrije, uvidjet ćemo kako je van kampova u kojima su studenti bili smješteni napravljena financijska šteta kroz razbijanje kontejnera, stupova i ostalo demoliranje grada.

Daniel Smoković iz tvrtke koja je dovela Shapshifterse rekao nam je kako je zadovoljan odazivom, te kako nije bilo nikakvih problema s gradom Rovinjom pri dogovoru oko organizacije partyja: - *Vidim da se publika rado odazvala i nadam se da će biti potrebno opet organizirati sličan događaj na svačije zadovoljstvo.* Zaštitari su nam potvrdili kako nisu morali intervenirati, dok je službena izjava djelatnika hitne pomoći bila ista.

Osim Shapeshiftersa, u Rovinju je nastupio i Matteo Bonassin Barzu koji smatra da je trenutna house scena u Istri zadovoljavajuća.

Ako nastavi ovim tempom može se zaključiti kako će Istra (p) ostati jedno od prepoznatljivijih destinacija u ovom dijelu Europe kad je u pitanju elektronska glazba, ljetni partyji i razuzdani provodi. Što se tiče sprječavanja vandalizma po gradovima, najveći dio posla mora preuzeti policija koja će, isto kao što rade s domaćim stanovništvom, pobrinutio i o turistima koji ne poštuju naše gradove i uzrukuju štetu.

Ukoliko ste željni kvalitetne elektronske glazbe, ovo ljeto diljem Istre možete uživati na događanjima elektroničke glazbe svih pravaca, od najkomercijalnih kao što su Niki Belucci, Guette i Tiesta, Paola Barbata do nekoliko trance, dubstep i reggae o kojima ćemo još pisati na planetmagazin.net.@

Novo izdanje Nova Rocka

11.-13.06. Pannonia Fields II, Nickelsdorf (blizu Beča), Austrija

Ovogodišnji Nova Rock festival, sedmi po redu, ugostiti će respektabilni lineup: Iron Maiden, System of a Down i Linkin Park kao headlinere, te uz njih još i Korn, The Darkness, Guano Apes, Flogging Molly, Pendulum, Motorhead.

Festival svake godine posjeti u prosjeku 200.000 ljudi. U svojoj kratkoj povijesti, ugostio je impresivan broj bendova s A-liste metal, nu-metal, alternative, punk i electro scene (Metallica, Slayer, Prodigy, Rage Against The Machine, Motorhead, Green Day, Slayer, Faith no More, SOAD i dr.). Tako i ove godine, u tri dana, na samo dva stagea (što je prednost jer se ne «gubite» previše) uz navedene može te očekivati još 30-tak kvalitetnih bendova!
Cijena ulaznice od 136 eura uključuje sva tri dana festivala, mjesto za kampiranje, sanitarne čvorove, tuševe, hitnu pomoć i brdo štandova! Nova Rock je poseban i zanimljiv gostima iz Hrvatske upravo zbog svoje blizine, pristupačnih cijena i, naravno, jer je jedan od rijetkih festivala na ovim prostorima s takvom ponudom bendova. Osim toga, festival je to s masu dobrih ljudi, a redovito bez ikakvih nereda.
Andrej Buzzo Preveden

HOMO HOMINI LUPUS: Without Us They Don't Exist

Without Us They Don't Exist, treći album pulskih crust/grindera Homo Homini Lupus dobili smo odmah po izlasku u distribuciju, u ljeto 2010. godine od kad se često vrti u CD plejeru, osobito za nabrijavanje pri odlasku na na gigove bendova slične orijentacije.
Pulski bend iza sebe imaju veli broj nastupa od kojih smo i pisali o onom na *Kamun festivalu* 2009. goine gdje su se iskazali kao jedan od najjačih nastupa druge večeri.
Without... sadrži čak deset ljutih songova, pola na engleskom a pola na hrvatskom, koji će od samog početka zatitrati brk svakom ljubitelju žanra. Ne može se a ne povući paralela s utemeljiteljima stila, **Napalm Death.**
U očekivanju nove ploče birminghamskih super teškaša HHL će svakako dobro doći za taljenje leće vašeg CD špelera, a može se samo zamisliti kakav ršum stvaraju na dens flooru.

Album otvara hit pjesma **When we stop, everything stops!** koja osim ultra rifova i izmjena vrištećeg i growling vokala donosi i malo predavanje o anarhističkoj revoluciji. Naime, stvar je inspirirana tekstom **Making Anarchist Revolution Possible** *Arhtur J. Millera* što HHL izdvaja iz hrpe sastava koji tekstove doslovno slažu" kao pratnju glazbi.
Slična priča nastavlja se i u **Lancima kapitala** koji na puno otvoreniji način proklamiraju stavove i razmišljanja pulskih grajndera. Brzinac začinjen modernim rifovima koji na trenutke zvuče industrijski i screamo/growlin' izmjenama definitivno će se dopasti ljubiteljima modernijeg hardcore i metal izričaja.
Angažiranost HHL vidljiva je tako i u ostalim stvarima. **Remade Society Everywhere** nadahnuta tekstom *Dragana Tomića* objavljenim u **Direktnoj akciji** je jedna fina teža stvar koja podsjeća na starije **Morbid Angel** uradke odsvirane na pank način. Na spori početak nadovezuje se high tech brzinac s a la Slayer solažom. Fiiino.
The Dialogue of Blood Sucking Reprobates je još jedna brutalna brza stvar koja je pravi uvod u drugi veliki hit s ovog albuma: **The Only Church That Illuminates Is A Burning Church!** u kojoj se bend bavi religijama kao institucijama za stvaranje profita i kontrolu masa iza krinki koje propovijedaju ljubav i pravdu. Početak je pomalo stadionski s melodičnom temom koja se čak naslanja i na ono što danas zovu emo na skandinavski način. Ne radi se tu o emo-glazbi s top lista što govori i polu refren Religion is problem, not a solution. Mnogi metalac bi na ovo rado zavrtio svoju kosijanu i pokazao roge. Hitčina!
U **Našoj stvarnosti** "puležani" se vraćaju u "višu" brzinu. Nema šale, a bogme niti odmora u ovom brzincu.
1000 Divisions HHL vraća sukobu klasa koji se kao tema proteže kroz cijeli materijal. Nakon prošlog mitraljiranja još jedna kompleksnija stvar s izmjenama ritma i "zeznutim" fintama.
The Power of Ignorance se, kao i šesta stvar, Naša stvarnost, obraća najširim slojevima koji zbog komoditeta mainstream kulture ne razmišljaju o životu niti društvu u kome žive. Sumnjam da će to kroz ovu glazbu doći do većine njih, no moguće se kojem metalcu omakne u CD plejer pa još ako pročita tekst...
U istom stilu nastavlja se i u **Box of Illusion** koji progovara o ljudima "zakucanima" za male ekrane. Nakon kraćeg klavirskog uvoda kreće gitarski rif koji bi se prije mogao spojiti s horror metal video spotom nego angažiranim hardkorom. Stvar je podijeljena u dva dijela i nakon uvoda kreće ubrzavanje da bi kraj opet bio komplicirani mid-tempo nalik na floridski **Death.**
Album zatvara **Disconnection** kojim završava obračun, bar što se ovog albuma tiče, s nametnutim konzumerskim mentalitetom i vrijednostima.
Ne smije se zaboraviti spomenuti kako je Without Us majstorskom rukom snimao **Jule**, poznat po radu s **Anti-otpadom, Barakudom, Bolesnim Grinjem** i **Franci Blaškovićem**, u svom *Ja sam gluh* studiju dok je za produkciju i atmosferu zaslužan **Ivan Jakić** iz *Kuta Sobe*.
Da Homo Homini Lupus ne miruju govori i informacija kako je upravo izašao split album s hardcore punk bendom **Brivido** koji se može nabaviti i na vinilu u limitiranoj nakladi od 500 komada.
Album se može nabaviti preko *http://www.myspace.com/hhlpula* ili neke od etiketa koje su zajedničkim snagama priredile ovo izdanje. **10/10**

Slayer: Povratak Kraljeva

Trinaest dugih godina trebalo je čekati da moćni Slayer još jednom prodrma hrvatsku metropolu.

Nakon što su **Megadeth** pohodili Boogaloo krajem lipnja 2010. godine, a **Metallica** koji dan ranije, mislilo se da smo vidjeli sve članove velike četvorke, no krajem prošle godine stigla je vijest da su Megadeth ponovno na turneji i to sa **Slayerom**.
Na **Carnage tour** uvršten je Zagreb što je dodatno nabrijalo svekoliku hard'n'heavy publiku iz Hrvatske i okolnih zemlja. Malo po malo, došao je i i taj 6. travanj kad je metal cirkus stigao u Arenu.
Već dan uoči najočekivanijeg metal eventa godine iza Arene parkirani su šleperi s opremom američkih speed thrash metal rodonačelnika.
Sunčano vrijeme bilo je pravi dar mnogobrojnim fanovima koji su stigli sa svih strana, pa se uz domaće tablice na parkiralištu moglo vidjeti i podosta automobila iz susjedne Slovenije, Bosne, Srbije, ali i Bugarske i Mađarske.
Sudeći po gužvi oko dvorane zagrebački **Malehookers** nisu izazvali veći interes kod dežurnih metalaca, ali uoči izlaska Megadeth na stage počela je i gužva na ulazima. Iako su **Dave Mustaine** i njegovi metal bojovnici bili uvijek na četvrtom mjestu "big 4", bar što se ovih krajeva tiče, u dvorani ih je gledalo po prilici 3 do 4 tisuće ljudi.

Istina da imaju svojih fanova no na žalost ipak je većina publike došla ovdje zbog Araye, Kinga i Lombarda, pa su Megadeth zvučali i izgledali tek kao jedna jača predgrupa. Od stvari koje su se, ruku na srce, prilično teško razaznavale zbog nepodešenog ozvučenja highlights su bili **Wake Up Dead**, te završne **Symphony of Destruction** i **Peace Sells**. Sve u svemu, ništa osobito, osim kvačice u metal iskaznici.

Pripremanje stagea za prave majstore dobre svirke, zezancije i razvaljotke fanovi su kao što i dolikuje kratili uz pivo i razgledavanje oskudnog distro štanda sa preskupim T-shirtima po 270 kuna.
Za razliku od nekih ranijih turneja stage je bio zlokobno spartanski, uz nezaobilazni zid-od-Marshalla novost su bila dva zloglasna metalna orla s sword-pentagramom, logotipom legendarne četvorke.
I tu su se vrata otvorila i Slayer kreće s naslovnom stvari posljednjeg albuma, **World Painted Blood**, beskompromisno i ljuto kao što i treba. Tonci su još uvijek tražili zvuk jer očito Arena nije pružala akustiku kako treba. Na sreću, nedostatak saunda bar je pokrila snaga razglasa koji je bio "otfrljen" bar pedeset posto jače nego na Megadeth. Slijedi **Hate Worldwide**, također s posljednjeg albuma nakon čega slijedi pravo otvaranje s **War Ensemble**. Čast Slayeru na novim albumima, ali stare vrijednosti su neuništive. Petardiranje **Mr. Dave Lombarda** koji poput lokomotive goni ljutu mašinu kojom suvereno upravljaju Kerry King i Tom Araya zatitralo je brk i onima koji ne spadaju u časno mnoštvo štovatelja jednog od najvećih sastava od kad je svijea i vijeka, a možda i malo ranije. To je, jednostavno, to.
Uz par izuzetaka set lista je bila posložena kao da su je slagali sami fanovi. Poznato je kako je **Reign in Blood** trebao biti tek jedan fini mali uradak od nepunih trideset minuta i očito niti Araya i drugovi nisu bili svjesni da rade antologijsko djelo. Nije ni čudo da na svakom gigu sviraju gotovo pola stvari s ove ploče. Jedna od manje popularnih, ali nikako nebitnih je **Postmortem**.
I onda nakon **Temptation** opet slijedi mega uspješnica, teška, spora i za****na **Dead Skin Mask** s još jedne velike ploče, **Seasons in the Abyss.** Problemi su na vidiku, a rogovi u zraku...
Silent Scream nije jedan od najvećih hitova, tako da je pankerski **The Antichrist** bio povratak na stari kolosjek. **Americon** također dolazi s posljednjeg albuma, a kao i **Payback** s God Hates Us All, spada u "ne baš najbolji izbor". **Seasons In The Abyss** je izuzev **Snuff**, bila konačni ulazak u grand finale satkan od najvećih hitova: **South of Heaven, Raining Blood, Black Magic** koju već dugo nisu svirali u živo, i konačne **Angel of Death**.
Na žalost, u Zagrebu ovaj puta nismo vidjeli i Jeffa Hannemana koji je na bolovanju zbog komplikacija uslijed ugriza pauka na austalskom dijelu turneje. Želimo mu čim brži oporavak jer je na njegovom mjestu još jedna iskusnjara, **Cannibal Corpse** gitarist **Pat O'Brien**.

Definitivno ovo nije bio najbolji koncert Slayera koji smo gledali, vjerojatno zbog samog ambijenta i u najmanju ruku čudnog ozvučenja, a možda i zbog zasićenja koncertnom ponudom. Kako god, bilo je lijepo još jednom pozdraviti istinske Kraljeve teškog zvuka pa unatoč svim minusima ipak palac gore jer tko zna kad ćemo ih ponovno imati prilike vidjeti u ovim krajevima. @

Juraj Katalenac je na dan braniteljsko-fejsbukovskih prosvjeda za večernji izlazak izabrao ipak veseliju zabavu - odlazak u tvornicu Jedinstvo na zimsko izdanje Skaville festivala.

Winter Skaville Fest 2011. review

Prvi bend koji je ove hladne, prosvjedne večeri trebao nastupiti u zagrebačkoj tvornici Jedinstvo trebao je biti **Bootstock**, Oi! bend iz Ivanića. Kažem "trebao" jer ih na kraju nisam niti poslušao, iako mi se čini da sam bio među prvima koji su ušli u dvoranu, pa postoji mogućnost da im je koncert bio odgođen. Sljedeći na popisu bili su **Eve and The Evils**, mladi zagrebački ska-punk bend koji su se već pokazali kao predgrupa **Valkyriansima**, i iako su danas bili puno bolji nego tada, što zbog usviranosti, a što zbog poštenog razglasa i dalje ostajem pri tome da mi se ovaj bend ne sviđa. Poslušao sam i demo no jednostavno zvuče umjetno i nikako hrvatski. E sada, da ne bodem vraga s korištenjem pojma "hrvatski", time sam želio reći da bend zvuči kao da je došao sa Zapada i to najviše zbog vokala i nekako nemam dojam da živimo u istom gradu. U svakom slučaju, svaka pohvala ekipi što svira ska, pa makar i ska-punk u ZG-u, poslušat ću ih uvijek na koncertu, al' jednostavno not my cup of tea. Treći bend bili su **Samostalni Referenti** koje prati toliko dobar glas da sam nakon njihovog nastupa jednostavno ostao zaprepašten – odakle im? Bend nije ništa posebno. Jako je lijepo što imaju trubu i saksofon, čak su i harmonika i violina podnošljivi, no njima jednostavno nedostaje energija. Možda je to stvar ovog nastupa ali to je bilo toliko sterilno da sam bio na pragu popizdivitisa. Da ne spominjem užasno napornog saksofonista koji je samo mljeo neke pizdarije. "Ok, kontam da si kul – odjebi".

Da su nakon ovoga nastupili **8°6 Crew**, jedini razlog zbog kojeg sam došao na koncert, sve bi bilo ok. No, nažalost nije tako bilo. Na pozornicu se penje **Mala Vita** najavljena na Skaville forumu kao pencharka ala **Mano Negra** i **Manu Chao**. Ovo je bio najgori bend koji sam ikada u životu slušao, a bio sam na koncertu Bamova i xVaseline Childrenx. Nemam pojma što je to i zbog čega je netko to stavio na Skaville. Njihova glazba je sa ska imala sličnosti koliko imaju **Magazin**, **Danijela** ili **Lady Gaga** (iako Beetantone je obradio Poker face, pa eto Lady Gaga skankuje) sa ska. Tu glazbu (?????) bih opisao kao spoj "teenage bijesnog metala" ala **Rage Against The Machine** ili **Linkin Park** s hitovima **Vesne Vukelić Vendi!** Kakve su to pjesmice "Eci, peci, pec, ti si mali zec, a ja mala pijavica – šljivovica!!!"?! Da ne spominjem vokala koji izleda kao da je ispao iz **Jimmy Eat World** šeme, ali je bio na ideološkom satu kod onog čupavca iz RATM-a, pa eto urla malo "revolucija", "balkanizacija".... Na mahove su zvučali i kao neki techno, ili već neka od tih vrsta elektronike, a takvom doživljaju je i uvelike doprinosilo i iritantno osvjetljenje za rave party zbog kojeg sve oko vas izgleda usporeno. Jednostavno katastrofalno i jedva sam čekao da prekinu svirati, ali nisu se baš dali. Eto vam prekrižena harmonika! Radije bi bio na koncertu Vendi ili Folk Paradi u Osijeku nego na ovom bendu ikad više. No, ajde treba biti i nešto za hipije i ostale malograđanske licemjere koji će srati po cajkama, a slušat će ovako šta. J**o vas i glazbeni postmodernizam. Ako je gig ska, zna se šta je ska!

Prince Buster 10 Commandmants i piči! Spomenuo bih i DJ-a koji je u pauzama između bendova konstantno vrtio jedne te iste pjesme. Zašto stalno talijanski "crveni" pankeri? Malo tradicije i Jamaike. Postoji taj jedan zvuk koji obožavam, a kojega su radili gladni crnci na Jamaici 60-ih, da bi nakon toga poumirali po plažama ispod palmi. I danas oni piče, iako im je većina pjesama o nekom Babilonu i Zionu, nema više zajebancije, a iako još uvijek umiru od gladi ne mogu umrijeti na plaži pod palmom jer, eto, plaže su ograđene za zapadnjačke turiste i bijele wanna be rastafarijance i beskorisnu djecu bogatih roditelja u potrazi za "duhovnim napretkom".

No, onda su se na binu popeli Francuzi i raspoloženje mi se totalno popravilo. Od prve do zadnje stvari, uz nekoliko meni najdražih: You Come..., Prohibition, The Pig, Troubles In The East Side. Izuzetno dobar bend, dobro usviran, pun energije. Publika se malo smanjila (nije valjda vrag da su svi ti ljudi došli na Mala Vitu?!?!?!), skinjare se rasplesale. Urlanje Dinamo, Dinamo umjesto we want more, koje je pozdravljeno od strane benda, koji je na kraju posvetio i stvar s novog albuma Dinamu. Uf... kako su dobri bili. Od brzih stvari, pa sve do onih sporijih dub/roots reggae dionica. Cip, cip, cip, cip... :)

Jedini dobar bend bio mi je upravo 8°6 Crew i šta da radim? Znam da u svim tim scenskim krugovima uvijek se cijene predgrupe i svi ti pametni znalci vole reći kako je baš "ta" predgrupa bila bolja od glavnog benda, ali ovom prilikom nije bilo tako. Želim svim tim bendovima (osim Mala Vitae!) sreću i da i dalje sviraju, a nadam se da na Skavillu više neće biti ovakvih čudesa...

(preuzeto: troubleinthetown.blogspot.com)

